

täis olli ja usi ennam ei tahtnud siäna miäna. Sealtap siis ka tulli, et aiwa päilistega pididi mõisa teggo ja mitto perretöödki tehtama, ja siiski jäi paljo teggemata. Allalifest mekhaigusest ja surest murrest jäi Eiso mees, Mihkel nimmi, haigeks, ja — kes sedda olleks uskunud — ka ilma abbita, sest Eiso korjas omnia asjad kokko ja läks omma wannemate juurde taggasi. Mihkli wannemad hallastasid omma waese poja peale, kes neid kül olli isse leiba sükkunud, agga ammo jo nuttis omma patto. Kolme ku pärrast sai Mihkel jälle terveks, agga süddames olli wallo, et naene haiguse aial tedda olli mahhajättnud ja pealegi waeseks teinud: jubba teisel Jani päwal pärrast sedda kui olli naest wötnud, sai temma perrest lahti. Ikka tössi on:

Sea naene maia luf, tigge naene põrgo tu!

Eiso sü läbbi orjad ollid perrest ärralainud, jäiwad perre tööd ja mõisa tes päwad teggemata, lomad tallitamata; sestap essite suur warra kahhanes ja wimaks hoiis ärralõppees. Onneks weel ollid Mihkli wannemad koihto ees omma warra nore perre rahwa warrandusfest ärralahhutanud, muido nüüd olleksid nemmadki omma norema lastega kerjajaks jänud, kuidä pärrako mitmele sündinud, kes annud perret laste kätte, ja lapsed raisanud kōik warra, et wannemad sanud maantele.

Teisel süggisel juhtus karmo Paio perre liggidale

ja hakkas ühhest jõute härjast kinni. Jürg olli wannemate ja kōige perre rahwaga toa liggidal, wäljal leikamas, ja kargas kōhhe wamlaga ja sirbiga karmo wasto, agga Eeno jooksis koi ja tōi kirwest ja hango. Olli ta pärrajaste taggasi tulnud, jubba karmo hakkas Jürrist kinni ja wiiskas tedda mahha ja ennese alla. Eks nüüd olnud otsa karta? Agga Eeno pištab hangoga karmo otse läbbi süddame ja Jürg peasis surma ja ka karmo küsist, et kül hoiis werrine ja mitmest kōhast kistud. Polnud temma weel wiggaseks sanud, ja jutis ikka omma jalla peal koi miäna. Nuttušte pōras Eeno wanna perrenaest aitema, kes olli ärraehmatanud ja ärraminnestanud. Nuttušte tōi temma külma wet ja aitas perrenaest jälle hinge ja tallotas tedda koi, kuhhu wannamees jo olli poja järrele tōtnud. Küllast jõudsid ka rahwas kokko; need pannid Eeno wahwust immeks ja kütisid tedda, agga wannamees ja perrenaene tänasid Jummalat ja Eenu.

Jürg pididi kahheks nädalaks mahha heitma, kinni hawad ja rambind kehha ollid jälle pärranenud. Agga kui temma raskestē olli haigeks jänud ja mõnneks päwaks ka jamiis, siis tullid öed ja nende mehhed korrastiko walwama. Kahhe nädalaga siiski lahkus raskem haigus jälle, ja Jürg olli terve kui ennegi, et kül rammō polest alles piisut nõrk.

Küllä rahwa abbiga ollid Udo wäimehhed karmo